

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18Csp/102/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817209841
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817209841.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci žalobkyne: D. Y., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom Q. XXX/X, Y., občan SR proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava (predtým Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130), právne zastúpený: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie sv. Egídia 40/93, 058 01 Poprad, o určenie úverov za bezúročné a bez poplatkov takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e že úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 19.05.2015 medzi právnym predchodcom žalovaného Consumer Finance Holding, a.s. a žalobkyňou je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd u r č u j e že úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 19.08.2015 medzi právnym predchodcom žalovaného Consumer Finance Holding, a.s. a žalobkyňou je bezúročný a bez poplatkov.

III. Súd u r č u j e že úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 12.09.2015 medzi právnym predchodcom žalovaného Consumer Finance Holding, a.s. a žalobkyňou je bezúročný a bez poplatkov.

IV. Súd u r č u j e že úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 14.01.2016 medzi právnym predchodcom žalovaného Consumer Finance Holding, a.s. a žalobkyňou je bezúročný a bez poplatkov.

V. Žiadnej zo strán sporu sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

(1) Žalobkyňa sa žalobou podanou proti žalovanému domáhala určenia, že úvery poskytnuté žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov. Žalobu odôvodnila tým, že medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného došlo od mája 2015 do januára 2016 k uzatvoreniu štyroch zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Dňa 19.05.2015 bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej ako zmluva č. 1), dňa 19.08.2015 bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej ako zmluva č. 2), dňa 12.09.2015 bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej ako zmluva č. 3) a dňa 14.01.2016 bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej ako zmluva č. 4). Všetky uvedené zmluvy sú spotrebiteľskými zmluvami s tým, že zmluva č. 4 je zmluvou o viazanom spotrebiteľskom úvere. Zmluva č. 1 až 3. Neobsahuje všetky náležitosti určené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch , žalovaný navyše porušil svoje povinnosti zakotvené v § 7 zák.č. 129/2010, z ktorého dôvodu sa žalobkyňa domáha určenia, že poskytnuté úvery žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov. Naliehavý právny záujem žalobkyňa vyvodzuje z potreby odstránenia právnej neistoty v právnom vzťahu medzi ňou a žalovaným. Žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení úverov za bezúročné a bez poplatkov , pretože potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jej skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov. Žalobkyňa v tejto súvislosti poukázala na rozsudok NS ČR sp. zn. 3Cdo 1338/96, rozsudok NS SR sp. zn. 1MCdo 1/2009, rozsudok Krajského

súdu v Prešove sp. zn. 3Co/224/2013 z 12.2.2014. V prípade ak zmluva nespĺňa zákonom požadované náležitosti zák.č. 129/2010 zakotvuje, že poskytnutý úver na základe takejto zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. S poukazom na uvedené možno podmienku existencie naliehavého právneho záujmu považovať za splnenú.

- Zmluvou č. 1 z 19.05.2015 bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 2000,- EUR , ktorý sa zaviazala splatiť v 60-tich mesačných splátkach po 55,83 EUR. Žalobkyňa uzatvorila poistenie schopnosti splácať úver - základný súbor poistenia, za ktorý mala mesačne hradiť sumu 1,62 EUR. Splátka úveru bola spolu s poistením 57,45 EUR. Celková suma, ktorú mala žalobkyňa uhradiť tak predstavovala 3.447,- EUR a nie ako uvádza žalovaný v zmluve 3.349,80 EUR. V zmluve je tiež nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, jej skutočná výška ja 26,73 EUR a nie 25% ako uvádza v zmluve žalovaný;

- Zmluvou č. 2 z 19.08.2015 bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 600,- EUR , ktorý mala splatiť v 60-tich mesačných splátkach po 17,31 EUR. Uzatvorila tiež poistenie schopnosti splácať úver - základný súbor poistenia , za ktorý mesačne mala hradiť sumu 0,50 EUR. Splátka úveru spolu s poistením bola vo výške 17,81 EUR. Celková suma, ktorú mala žalobkyňa uhradiť bola 1.068,60 EUR (nie 1.038,60 EUR ako uvádza žalovaný v zmluve), v zmluve je tiež nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa , jej skutočná výške je 27,78 % a nie 27%, ako uvádza v zmluve žalovaný.;

- Zmluvou č. 3 z 12.09.2015 bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 600,- EUR, ktorý mala splatiť v 60-tich mesačných splátkach po 16,75 EUR. V zmluve žalobkyňa uzatvorila aj poistenie schopnosti splácať úver - základný súbor poistenia , za ktorý mala mesačne hradiť sumu 0,49 EUR. Splátka úveru spolu s poistením bola vo výške 17,24 EUR. Celková suma, ktorú mala žalobkyňa uhradiť tak predstavovala 1.034,40 EUR a nie žalovaným uvedených 1.005,- EUR. V zmluve je tiež nesprávne uvedená výške RPMN v neprospech spotrebiteľa , jej skutočná výška je 26,75 EUR a nie 25% ako uvádza v zmluve žalovaný;

Žalovaný nezahrnul platbu za poistenie ani do celkovej sumy, ktorú má žalobkyňa zaplatiť ani do hodnoty RPMN, a to napriek tomu, že platba poisteného je pravidelným poplatkom, ktorý spotrebiteľ platí pravidelne spolu so splátkou úveru a je nevyhnutné túto platbu zahrnúť do výpočtu RPMN. Uvedenie nesprávnej celkovej sumy, ktorú mala žalobkyňa žalovanému zaplatiť a nesprávnej výšky RPMN v neprospech spotrebiteľa má rovnaké dôsledky , ako keby tento údaj v zmluve úplne absentoval (rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 6Csp/15/2016 zo dňa 25.08.2016). Navyše sa takéto konanie žalovaného dá považovať za nekalú obchodnú praktiku v zmysle zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (rozhodnutie SOI, Ústredného inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave č. SK/0054/99/2016 z 6.6.2016). V zmluvách ďalej absentuje uvedenie výšky , počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov , prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely je splatenia, uvedenej správnej RPMN a správnej celkovej čiastky , ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Na základe uvedeného má žalobkyňa za to, že zmluva č. 1,2,3 neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. a to uvedené v písm. k) a l) , v dôsledku čoho je podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) cit. zákona potrebné úvery poskytnuté na základe týchto zmlúv za bezúročné a bez poplatkov.

-Zmluvou č. 4 z 14.01.2016 bol žalobkyni poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver vo výške 490,- EUR na nákup tovaru (lôžkoviny), ktorý mala splatiť v 48-ich splátkach po 14,90 EUR. Celkovo tak mala žalobkyňa zaplatiť žalovanému sumu 715,20 EUR a RPMN bola vo výške 21,89 EUR. Žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že hoci mala so žalovaným uzatvorených viacero úverových zmlúv, žalovaný okrem jej príjmu a orientačných údajov o výdavkoch nijakým spôsobom neskúmal jej bonitu a pri skúmaní schopnosti žalobkyne splácať úvery nepostupoval s odbornou starostlivosťou (na podporu poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/171/2016 z 27.10.2016). Podľa § 7 ods. 1 a ods. 15 zák.č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 11 ods. 2 zák.č. 129/ 2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou , v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa zastáva názor, že pri uzatváraní zmluvy došlo k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z..

(2) Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne podaním z 04.08.2017 prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žalovaný má za to, že žalobkyňa nemá na určenie, ktorého sa podanou žalobou domáha naliehavý právny záujem. Prícom žiadny žalobca nie je zbavený povinnosti preukázať v konaní o určenie práva alebo povinnosti existenciu naliehavého právneho záujmu na tomto určení. Žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení, že zmluva o bezúročná a bez poplatkov, prednosť má žaloba na plnenie, v rámci ktorej by sa ako predbežná otázka riešila prípadná bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Naliehavý právny záujem nerozlišuje medzi žalobcom spotrebiteľom a iným žalobcom (podporne žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/41/2017 a rozsudok NS SR sp.

zn. 8Cdo 251/2015) . Z prehľadu úhrad vykonaným žalobkyňou vyplýva, že neuhradila ani na jednej zo zmlúv istinu, ktorá jej bola poskytnutá. Už z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení, ktoré žaluje v tomto spore. V zmluve je výška RPMN uvedená správne, poistenie schopnosti splácať je v danom prípade dobrovoľný (fakultatívny) inštitút, ktorý môže spotrebiteľ využiť, t.j. žalobkyňa mala reálne možnosť uvedené poistenie odmietnuť, a to nezaškrtnutím políčka, týkajúceho sa poistenia. Uzavretie poistenia nebolo viazané na samotný úver, a žalobkyni by bol úver poskytnutý aj v prípade, ak by poistenie odmietla. Z § 2 písm. i) a g) zák. č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že poistenie ako fakultatívny inštitút nebolo potrebné zahŕňať do údajov o RPMN, ani do výpočtu celkovej sumy pôžičky. Žalovaný má za to, že v zmluve (čl.V) je výška splátky uvedená, ako aj počet splátok 60 , termíny splátok do 20.dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, čo vyplýva zo zmluvných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. V zmluve je uvedená aj konečná splatnosť mesiacom a rokom 1/2019.Zmluva ďalej obsahuje aj výšku splátky, termín splatnosti, aj počet splátok, tieto údaje sú uvedené v splátkovom kalendári, ktorý tvorí súčasť zmluvy. Námietky žalobkyne ohľadom absencie údajov podľa § 9 zák.č. 129/2010 Z.z. sú neopodstatnené. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/111/2014 a rozsudok Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. a Q. P. V zmysle tohto rozsudku ESD sa za zmluvu o úvere bez úrokov a bez poplatkov bude považovať len taká zmluva, ktorá neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice za podmienky, ak v absentujúcej náležitosti ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. S týmto záverom sa stotožnili viaceré slovenské súdy napr. Okresný súd Žiar nad Hronom v rozsudku č.k. 19Csp/34/2016-108 z 21.02.2017, Okresný súd Banská Bystrica v rozsudku č.k. 19Csp/21/2017-94 z 3.5.2017, Okresný súd Zvolen v rozsudku č.k. 18C/31/2014-145 z 04.03.2015 a pod.). K námietke žalobkyne, že žalobca pri poskytovaní úverov nepostupoval s náležitou starostlivosťou žalovaný uviedol, že posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľky splácať poskytnutý úver pred uzavretím zmluvy, pričom zobral do úvahy najmä dobu, na ktorú sa úver poskytuje, jeho výšku a príjem spotrebiteľky. Pri posudzovaní schopnosti splácať úver žalobkyňa pri posudzovaní príjmu predložila žalovanému tieto údaje: príjem 544,- EUR, mesačné finančné náklady 0,- EUR, na základe čoho mal žalovaný za to, že žalobkyňa je schopná spotrebiteľský úver splácať. Jediným následkom nekonania s odbornou starostlivosťou je, že veriteľ nie je oprávnený žiadať od spotrebiteľa jednorázové splatenie, čo ani žalovaný nežiada. Vzhľadom na uvedené, žiadal žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

(3) Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného uviedla (v podaní z 30.08.2017), že zotrváva na svojich doterajších tvrdeniach a vyjadreniach. Je toho názoru, že súd je povinný podrobiť všetky napadnuté zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným ex offio súdnemu prieskumu za účelom zistenia , či spĺňajú všetky zákonom č. 129/2010 Z.z. požadované náležitosti. Žalobkyňa uviedla, že v žalobe dostatočne odôvodnila v čom vidí naliehavý právny záujem na určení , že úver je bezúročný a bez poplatkov. Jej právny záujem na určení vychádza z potreby odstránenia právnej neistoty v právnom vzťahu medzi ňou a žalovaným s poukazom na § 3 ods. 3 a 5 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/27/2013 , 15Co/339/2015 spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované na základe neplatnej spotrebiteľskej zmluvy . Nie je pritom podstatné, či došlo či už zo strany spotrebiteľa alebo dodávateľa k uplatneniu práva na plnenie. Spotrebiteľ má právo, aby nebol obťažovaný hrozbou uplatnenia účinkov neplatnej zmluvy, ktorej neplatnosť nebola autoritatívnym rozhodnutím súdu určená. Zmyslom určovacej žaloby je nadobudnutie právnej istoty spotrebiteľa vo vzťahu k plneniam poskytovaným dodávateľovi. Žalobkyňa nespochybňuje, že v zmluvách je uvedené , že poistenie nie je povinné, čo neznamena, že nebolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy za podmienok, ako k tomu došlo. Ak by žalobkyňa poistenie neuzatvorila, vtedy by bol údaj o RPMN a celkovej čiastke, ktorý je v zmluvách uvedený správny. Žalobkyňa neuzatvorila s poisťovňou samostatnú zmluvu o poistení, ale len pristúpila k poistnej zmluve, ktorú má s poisťovňou uzatvorenú žalovaný a z pohľadu žalobkyne platí poistné žalovanému a nie poisťovni. Je preto názoru, že poistné ako náklad musí byť zahrnutý tak do RPMN ako aj do celkovej čiastky, ktorú bude musieť žalovanému v súvislosti s poskytnutými úvermi zaplatiť.(rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2016 z 23.2.2017) K absencii určenia výšky, počtu termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov žalobkyňa zotrvala na svojich vyjadreniach, že absencia má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Je tiež povinnosťou veriteľa skúmať schopnosť dlžníka splácať úver. To, že u žalovaného mala žalobkyňa pred uzatvorením zmluvy č. 4 uzatvorené ďalšie 3, napriek tomu žalovaný do zmluvy č. 4 uviedol, že mesačné náklady žalobkyne sú 0 EUR, čo je podľa žalobkyne konanie v rozpore s odbornou starostlivosťou s cieľom dosiahnuť zisk. Ak by veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou, úver nemal žalobkyni poskytnúť. Tvrdenie žalovaného, že

nechce od žalobkyne jednorázovo uhradiť dlh zo zmluvy č. 4 je nepravdivé, nakoľko inkasná spoločnosť vyzvala dňa 31.05.2017 na úhradu celej sumy 506,19 EUR. Žalobkyňa navrhuje, aby súd celej žalobe vyhovel.

(4) Žalovaný v zmysle výzvy súdu podľa § 167 ods. 4 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) reagoval podaním z 30.10.2017, v ktorom opakovane namietol, že zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z., dal znova do pozornosti závery rozsudku Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/39/2016 z 11.04.2017, 14Co/56/2016 z 6.7.2017 a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

(5) Súd pojednával v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil prostredníctvom svojho právneho zástupcu a súhlasil s pojednávaním a rozhodnutím veci v neprítomnosti. Bolo vykonané dokazovanie výsluchom žalobkyne, prednesom právneho zástupcu žalovaného a oboznámením s obsahom žaloby, Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 19.05.2015, Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 19.08.2015, Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 12.09.2015, Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 14.01.2016, vrátane Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, vyjadrením žalovaného k žalobe z 04.08.2017, prehľadmi splátok a úhrad k jednotlivým zmluvám, vyjadrením žalobkyne z 30.08.2017, výzvami žalovaného na úhradu dlhu k zmluve č. 1 až 4, odpoveďou žalovaného na žiadosť žalobkyne o individuálny splátkový kalendár, vyjadrením žalovaného z 30.10.2017, podanie žalovaného z 21.03.2018, Delimitačný protokol a oboznámením ostatného obsahu súdneho spisu sp. zn. 18Csp/102/2017.

(6) Súd mal zistený tento skutkový stav veci:

-Dňa 19.05.2015 právny predchodca žalovaného ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej v texte ako Zmluva č. 1), na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.000,- EUR pri ročnej úrokovej sadzbe 25 % . Žalobkyňa sa zaviazala uhradiť žalovanému (jeho právnomu predchodcovi) celkovú čiastku za poskytnutie úveru vo výške 3.349,80 EUR, a to v 60 mesačných splátkach spolu s poistením vo výške 57,45 EUR (z toho splátka poistného bola 1,62 EUR mesačne), ročná percentuálna miera nákladov, ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 25 %, priemerná hodnota RPMN 18,24 %, s termínom prvej splátky 20.06.2015 a ďalšími splátkami splatnými vždy k 20-temu dňu v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol 5/2020. Na tomto úvere žalobkyňa doposiaľ žalovanému uhradila sumu 937,99 EUR s poslednou súdu známou splátkou dňa 13.06.2017 v sume 5,05 EUR. Výzvou z 31.05.2017 bola žalobkyňa na základe mandátnej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaného (mandantom) a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. (mandatárom) vyzvaná mandatárom na úhradu dlžnej sumy z tejto zmluvy vo výške 2.073,64 EUR v lehote do 7 dní od zaslania výzvy. Vo výsluchu na pojednávaní žalobkyňa k tomuto úveru uviedla, že zo začiatku splátky platila, našla si viacero zamestnaní, čo sa však odzrkadlilo na jej zdraví, exmanžel jej tiež istú domú neplatil výživné. K poisteniu uviedla, že zamestnanec žalovaného sa jej na poistenie pýtal, či ho chce, ale nerozumela tomu dobre, resp. porozumela tomu tak, že keď to nebude schopná splácať, to poistenie to pokryje. Nebolo to ale tak. Až neskôr, keď jej to právnici vysvetlili, porozumela ako to vlastne je. Sumu úveru 2.000,- EUR použila na výdavky v súvislosti so starostlivosťou o syna, ktorý bol nezamestnaný a závislý a mal vážne problémy, ona nemala dosť financií na jeho liečbu, mala tiež nedoplatky na nájomnom. V januári (2018) na tento úver zaplatila sumu 1.079,67 EUR

-Dňa 19.08.2015 právny predchodca žalovaného ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej v texte ako Zmluva č. 2), na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 600,- EUR pri ročnej úrokovej sadzbe 27 % . Žalobkyňa sa zaviazala uhradiť žalovanému (jeho právnomu predchodcovi) celkovú čiastku za poskytnutie úveru vo výške 1.038,60 EUR, a to v 60 mesačných splátkach spolu s poistením vo výške 17,81 EUR (z toho splátka poistného bola 0,50 EUR mesačne), ročná percentuálna miera nákladov, ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 27 %, priemerná hodnota RPMN 33,96 % , s termínom prvej splátky 20.09.2015 a ďalšími splátkami splatnými vždy k 20-temu dňu v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol 8/2020. Na tomto úvere žalobkyňa doposiaľ žalovanému zaplatila sumu 253,06 EUR s poslednou súdu známou splátkou dňa 13.06.2017 v sume 1,68 EUR. Výzvou z 31.05.2017 bola žalobkyňa na základe mandátnej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaného (mandantom) a spoločnosťou

Intrum Justitia Slovakia s.r.o. (mandatárom) vyzvaná mandatárom na úhradu dlžnej sumy z tejto zmluvy vo výške 649,16 EUR v lehote do 7 dní od zaslania výzvy. Vo výsluchu na pojednávaní žalobkyňa k tomuto úveru uviedla, že bola k tomuto úveru už vyhlásená mimoriadna splatnosť, dlží ešte sumu 328,77 EUR, rovnako ako aj ostatné úvery použila na úhradu výdavkov v súvislosti so živobytím. Mala nedoplatky na nájomnom a hrozilo jej vystaňovanie.

-Dňa 12.09.2015 právny predchodca žalovaného ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej v texte ako Zmluva č. 3), na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 600,- EUR pri ročnej úrokovej sadzbe 25 % . Žalobkyňa sa zaviazala uhradiť žalovanému (jeho právnenmu predchodcovi) celkovú čiastku za poskytnutie úveru vo výške 1.005,00 EUR, a to v 60 mesačných splátkach spolu s poistením vo výške 17,24 EUR (z toho splátka poistného bola 0,49 EUR mesačne), ročná percentuálna miera nákladov, ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 25 %, priemerná hodnota RPMN 33,96 %, s termínom prvej splátky 20.10.2015 a ďalšími splátkami splatnými vždy k 20-temu dňu v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol 9/2020. Na tomto úvere žalobkyňa doposiaľ žalovanému zaplatila sumu 227,93 EUR s poslednou súdu známou splátkou dňa 13.06.2017 v sume 1,72 EUR. Výzvou z 31.05.2017 bola žalobkyňa na základe mandátnej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaného (mandantom) a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. (mandatárom) vyzvaná mandatárom na úhradu dlžnej sumy z tejto zmluvy vo výške 650,76 EUR v lehote do 7 dní od zaslania výzvy. Vo výsluchu na pojednávaní žalobkyňa k tomuto úveru uviedla, že zostatok k 18.01.2018 na tomto úvere je 358,48 EUR.

-Dňa 14.01.2016 právny predchodca žalovaného ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 6019807146 (ďalej v texte ako Zmluva č. 4), na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver vo výške 490,- EUR pri ročnej úrokovej sadzbe 21,89%. Žalobkyňa sa zaviazala uhradiť žalovanému (jeho právnenmu predchodcovi) celkovú čiastku za poskytnutie úveru vo výške 715,20 EUR, a to v 48 mesačných splátkach vo výške 14,90 EUR, ročná percentuálna miera nákladov, ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 21,89 %, priemerná hodnota RPMN 29,89 %, s termínom prvej splátky 20.02.2016 a ďalšími splátkami splatnými vždy k 20-temu dňu v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol 20.01.2020. Na tomto úvere žalobkyňa doposiaľ žalovanému zaplatila sumu 151,61 EUR s poslednou súdu známou splátkou dňa 13.06.2017 v sume 1,18 EUR. Výzvou z 31.05.2017 bola žalobkyňa na základe mandátnej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaného (mandantom) a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. (mandatárom) vyzvaná mandatárom na úhradu dlžnej sumy z tejto zmluvy vo výške 506,19 EUR v lehote do 7 dní od zaslania výzvy. Vo výsluchu na pojednávaní žalobkyňa k tomuto úveru uviedla, že pre zdravotné problémy musela riešiť kúpu lôžkovín, podala preto žiadosť o úver. K preverovaniu bonity dlžníka uviedla, že žalobca sa jej na nič konkrétne nepýtal, nežiadal od nej potvrdenie o zárobku, zmluva sa uzatvárala u nej doma cez zástupcu spoločnosti žalovaného, ktorý zmluvu vystavil. Povedala mu aj výdavky, aké mala, sama bola prekvapená, že to v zmluve potom nebolo. Uviedla mu výšku nájmu, telefón, internet, ostatné výdavky do školy, zamestnania. Potvrdenie o zárobku od nej nechceli, ešte v ten deň jej prišlo oznámenie, že jej úver bol schválený.

-Vo výsluchu súdu žalobkyňa ďalej uviedla, že žiada súd, aby jej ako spotrebiteľovi poskytol ochranu. Ocitla sa vo veľmi ťažkej situácii, nebola schopná splácať splátky, požiadala žalovaného o nižšie splátky, ale nebolo jej vyhovené. Obrátila sa na oddlžovacu spoločnosť, chodili jej výzvy na úhradu dlhu a preto jej bolo doporučené, aby podala žalobu na súd. K poisteniu uviedla, že mu nerozumela. Zle porozumela tomu, čo kryje poistenie. Zmluvné podmienky si niečo z nich stihla prečítať, základné veci, niečomu rozumela, avšak právnym veciam bežný človek nerozumie. Táto situácia u nej nastala preto, že na úveroch nabehli vysoké úroky a poplatky. Viackrát si brala od právneho predchodcu žalobcu úvery, splátky splácala a vždy keď mala možnosť tak to uhradila jednorázovo. Tie splátky by platila ďalej, ale nebolo jej vyplatené výživné počas cca 4 mesiacov. Teraz je zamestnaná, má aj brigádu. Od decembra 2017 je opakovane chorá, týždeň je v práci a znova ochorie, nemôže však ostať doma, lebo by nemohla platiť ani tie minimálne splátky. Žalobkyňa má vyživovaciu povinnosť k 15-ročnému synovi, začal chodiť na strednú školu. Celkovo mala u právneho predchodcu 8 pôžičiek, riadne tie úvery predtým splácala, ale nebolo to všetko naraz. Poukázala na to, že podľa nej bonita nebola zo strany žalovaného riadne zistená ani preukázaná, nebolo to všetko preverené , teda že je schopná to všetko splácať. Okrem úverov u právneho predchodcu žalovaného mala úvery u iných veriteľov- SLSP, a.s. Home Credit, Provident, Pohotovosť. V čase čerpania posledného úveru (zmluva č. 4) jej odchádzal splátka úveru vo výške 286,-

EUR SLSP, a.s., Home Creditu 21,54 EUR plus pokuta, Pohotovosti 53,- EUR, Slovak Telekomu 20,- EUR a právnenému predchodcovi žalovaného .

-V prednese na pojednávaní dňa 21.03.2018 právny zástupca žalovaného súdu uviedol, že sa pridrižiava svojich písomných vyjadrení k žalobe. Z výsluchu žalobkyne je zrejmé, že túto žalobu podala z dôvodu, že je v ťaživej finančnej situácii a zo žiadneho iného dôvodu. Je evidentné, že žalobu nepísala sama, pretože jej skutkové tvrdenia nekorešponujú s obsahom písomnej žaloby. K poisteniu a jeho nezahnutia do výpočtu RPMN uviedol, že ide o poistenie dobrovoľné. Zákon jednoznačne ukladá povinnosť zahrňovať do výpočtu RPMN len také platby spotrebiteľa, ktoré buď priamo predstavujú vrátenie úveru alebo je nimi podmienené získanie úveru ako takého. Žalobkyňa sa rozhodla pre variant A - základné poistenie , v čase výpočtu RPMN pritom žalovaný nemohol vedieť, či si žalobkyňa poistenie vyberie. K rozpisu splátky na istinu, úroky, poplatky poukázal na rozsudok Súdneho dvora (podľa písomného vyjadrenia k žalobe) ako aj na rozhodnutie NS SR z 22.2.2018 sp. zn. 3Cdo 146/2017, kde je táto okolnosť právne vyriešená. Žalovaný tvrdil, že predmetné zmluvy o úvere obsahujú všetky obligatórne náležitosti a preto nie je daný dôvod na vyhlásenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti týchto úverov. K zisťovaniu bonity uviedol, že žalobkyňa už predtým riadne splatila žalovanému 4 úvery, a z tohto aj žalovaný vychádzal pri posúdení, mal za to, že ide o dobrého klienta, ktorý riadne a včas plní splátky. Tieto úvery boli ňou riadne vyplatené. Preto žalovaný nemal dôvod pochybovať o schopnosti žalobkyne splácať aj ďalšie 4 úvery. O.i. výške splátky zodpovedala aj výška príjmu. Sporná je výška výdavkov, s tvrdením žalobkyne to nekorešponduje, lebo výška jej výdavkov je uvedená nula, čo nekorešponduje s údajmi od žalovaného, ktoré má, že žalobkyňa má mesačné výdavky 250,- EUR, čo korešponduje zhruba s tým aj čo vypovedala žalobkyňa. Takéto údaje žalovaný mal, tieto výdavky zisťované boli , ponechal na úvahe súdu aby posúdil, do akej miery zisťovanie prebehlo zákonným spôsobom. Bolo by možné vysloviť bezúročnosť ako hovorí zákon len vtedy, keby žalovaný nezisťoval výdavky vôbec. Aj z dnešného výsluchu to nevyplývalo, že by neboli zisťované vôbec. No znamená že tú najprísnejšiu sankciu nie je možné voči žalovanému použiť. Nespokojnosť žalobkyne nevyplýva z právneho rámca úverových zmlúv ako takých , ale z toho, že tých úverov má veľa a súčasne sa dostala do nepriaznivej finančnej situácie, za ktorú žalovaný však nemôže niesť zodpovednosť. Je tu možno priestor na úpravu výšky splátok, ale určite nie na vyslovenie bezúročnosti zmlúv. Žiadal preto žalobu zamietnuť.

(7)Po právnej stránke súd žalobu posúdil podľa týchto ustanovení zákonov:

Podľa § 11 ods. 4 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení novely č. 279/2017 Z.z. účinné od 15.12.2017 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy č. 1 až 4. (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 6 OZ v platnom znení (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.(6) Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie

odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ v platnom znení (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy č. 1 až 4 (1) Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy č. 4 1) Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy č.4 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa čl. 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

(8) Súd v prvom rade skúmal, či sú splnené všetky podmienky k tomu, aby mohol určovacej žalobe vyhovieť. A to, či na tomto určení je naliehavý právny záujem. Ten je daný, ak právne postavenie žalobcu je bez tohto určenia ohrozené alebo neisté. Nakoľko v tejto veci je vzájomný vzťah účastníkov vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, naliehavý právny záujem je daný priamo zákonom, konkrétne ustanovením § 3 ods. 3 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom požadované určenie je potrebné aj z dôvodu právnej istoty o skutočnej výške dlhu, pretože bez tohto určenia nie je zrejmé, koľko by mal žalobca žalovanému zaplatiť tak, aby na strane žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu a teda je potrebné prijať záver, že naliehavý právny záujem žalobkyne na požadovanom určení je daný a to aj s poukazom na vyššie cit. ust. § 11 ods. 4 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v aktuálnom znení.

(9) Zmluvy č. 1 až 4 sú každá spotrebiteľskou zmluvou. Je zrejmé, že žalovaný pri uzavretí zmluvy ako dodávateľ konal v rámci predmetu svojej činnosti podľa výpisu z Obchodného registra. Žalobkyňa je spotrebiteľom, uzatvorila zmluvy ako fyzická osoba, poskytnuté úvery čerpala na chod domácnosti a zabezpečenie starostlivosti o maloletého syna. Na tento právny vzťah je preto potrebné aplikovať ustanovenia o ochrane spotrebiteľa. V tejto súvislosti súd poukazuje na § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení, v zmysle ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(10) Po preskúmaní Zmlúv č. 1, 2 a 3 uzatvorených medzi právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom súd dospel k záveru, že tieto spotrebiteľské zmluvy nemajú všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd má za to, že zmluvy č. 1, 2, 3 neobsahujú náležitosti požadované ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t.j. neobsahujú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve č. 1 je ako termín konečnej splatnosti uvedený údaj „5/2020“, v zmluve č. 2 „8/2020“ a v zmluve č. 3 „9/2020“. Vychádzajúc z obsahu jednotlivých zmlúv je zrejmé, že zmluva neobsahuje presný údaj o konečnej splatnosti úveru, pretože tento nemôže byť uvedený údajom: 5/2020, 8/2020 a 9/2020. Údaj o konečnej splatnosti úveru vyžaduje presné časové uvedenie dátumu, kedy konečná splatnosť úveru musí byť dátumovo presne špecifikovaná, teda musí byť vyjadrená presným dátumom, aby spotrebiteľ mal jasnú predstavu o presnom časovom období, kedy bude úver splatný. Určenie termínu konečnej splatnosti len mesiacom a rokom bez uvedenia konkrétneho dátumu je dojednanie, ktoré je pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľné, neurčité a zavádzajúce. Zákonodarcu v citovanom ustanovení výslovne vyžaduje, aby zmluva obsahovala konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, čo v danom prípade splnené nebolo. Ak má veriteľ možnosť určiť konečnú zmluvne dohodnutú splatnosť spotrebiteľského úveru, nemôže povinnosť vypočítať konečnú splatnosť prenášať na dlžníka a obchádzať tak zákon. V tejto súvislosti sa súd cíti viazaný aj pomerne ustálenou judikatúrou a rozhodovacou praxou súdu, ktorá vyžaduje, aby veriteľ postupoval voči dlžníkovi - spotrebiteľovi maximálne čestne a prehľadne tak, aby vedel kedy a v ktoré dni sú splatné nielen splátky, ale aj presne kedy je splatný celý úver. V Zmluve č. 1, 2 a 3 je zjavne nesprávne a v neprospech spotrebiteľa uvedený aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), pretože v Zmluve č. 1 pri výške úveru 2000,- EUR a výške splátky 17,24 EUR mesačne predstavuje pri dobe splácania 60 mesiacov výška RPMN 26,75 % a nie ako nesprávne uvádza zmluva 25,00 %, v Zmluve č. 2 pri výške úveru 600,- EUR a výške splátky 17,81 EUR mesačne, predstavuje pri dobe splácania 60 mesiacov výška RPMN 28,78 % a nie ako nesprávne uvádza zmluva 27,00 %. v Zmluve č. 3 pri výške úveru 600,- EUR a výške splátky 17,24 EUR mesačne predstavuje pri dobe splácania 60 mesiacov výška RPMN 26,75 % a nie ako nesprávne uvádza zmluva 25,00 %. Žalovaný resp. jeho právny predchodca nezahrnul platbu za poistenie do hodnoty RPMN, pričom takéto konanie súd považuje za nekalú obchodnú praktiku v zmysle zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa názoru súdu poistné malo byť zahrnuté do RPMN

a teda celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu veriteľa. Náklady súvisiace s touto „službou“ boli veriteľovi známe už v čase uzavretia zmluvy a preto mu nič nebránilo ich zahrnúť do výpočtu celkových nákladov úveru. Pri vynásobení počtu splátok s výškou splátok je zrejmé, že žalobkyňa mala zaplatiť na úvere celkovú čiastku u zmluvy č. 1 3.447,- EUR a nie v zmluve uvedených 3.349,80 EUR, u zmluvy č. 2 celkovú čiastku 1.068,60 EUR a nie v zmluve uvedených 1.038,60 EUR, u zmluvy č. 3 celkovú čiastku 1.034,40 EUR a nie v zmluve nesprávne a zavádzajúco uvedených 1.005,- EUR. Tento rozdiel vyplýva z toho, že v žalovaným uvádzanej celkovej splatnej čiastke nie je zahrnutá časť splátky, ktorá predstavuje poisťné ako úhradu za poisťenie. V zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zák.č. 129/2010 Z.z. náležitosťou zmluvy musí byť údaj aj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Právny predchodca žalovaného v zmluve neuviedol pravdivý údaj o celkovej čiastke, pretože v tejto čiastke nezohľadnil poisťné. Podľa názoru súdu mali byť náklady na poisťenie jednoznačne zahrnuté do výšky RPMN, čo preukázateľne neboli, preto údaj o RPMN v zmluve č. 1 až 3 nie je uvedený správne a je uvedený v neprospech spotrebiteľa. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) zák.č. 129/2010 Z.z. sa preto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluvy č. 1, 2 a 3 neobsahujú zákonné náležitosti, a to: neuviedenie správneho údaju o RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. j) zák.č. 129/2010 Z.z.) , ďalej v zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) cit. zákona). Súd preto považoval úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX . (zmluva č. 1) , úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (zmluva č. 2) , úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 6590502986 (zmluva č. 3) uzavretej dňa 12.09.2015 (zmluva č. 3) za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods.1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a žalobe v celom rozsahu ako dôvodnej vyhovel.

(11) Po preskúmaní Zmluvy č.4 uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom súd dospel k záveru, že pri jej uzatváraní žalovaný podľa § 11 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. ako veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou a hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 cit. zákona. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Súd dospel k záveru, že úver poskytnutý na základe Zmluvy č. 4 je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a to s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Veriteľ totiž pred poskytnutím úveru je povinný zistiť bonitu klienta, teda či klient bude schopný splácať úver. Pri posúdení tejto schopnosti musí postupovať podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona. Rozhodujúce je preto dodržanie postupu podľa § 11 ods. 2, v zmysle ktorého je veriteľ povinný zisťovať nielen príjmy klienta, ale aj jeho výdavky, rodinný stav a nahliadnúť do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Pokiaľ veriteľ takto nepostupuje, zákonodarca jasne zdefinoval jeho počínanie ako hrubé porušenie jeho povinnosti podľa § 7 ods. 1 a z toho vyvodil aj sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný pri poskytnutí úveru na základe zmluvy č. 4 nekonal s odbornou starostlivosťou, keď zistil iba príjem žalobkyne 544,- Eur a mesačné výdavky v zmluve uviedol v sume 0,00 EUR, pričom reálne mala žalobkyňa v tom čase výdavkov na chod domácnosti min. v sume 250,- EUR (o čom žalovaného pri svojej žiadosti o úver údajne informovala), v danom čase splácala ďalšie úvery a to mesačnú splátku vo výške 286,- EUR na úver SLSP, a.s., Home Creditu 21,54 EUR plus pokuta, Pohotovosti 53,- EUR, Slovak Telekomu 20,- EUR a splátky právnemu predchodcovi žalovaného zo Zmluvy č.1 v sume 57,45 eur/ mesačne17,81 eur /mesačne a 17,24 eur /mesačne. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný hrubo porušil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. minimálne v tom, že pokiaľ by bol nahliadol do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch zistil by, že žalobkyňa nie je reálne schopná riadne splácať ďalší úver, keď pri mesačnom príjme 544,- EUR už len pri riadnom zaplatení splátok všetkých dovtedy čerpaných úverov spolu v sume 473,04 EUR mesačne jej ostávala čiastka 70,96 EUR mesačne, pričom jej náklady na domácnosť boli cca 200-250 EUR mesačne. Navyac žalovaný v spore náležite nepreukázal, či ho vôbec zaujímala bonita a stav núdze žalobkyne a skutočnosť, či dokáže svoje záväzky voči nemu riadne plniť. Je zrejmé, že žalobkyňa jej príjmy na pokrytie vtedajších výdavkov nepostačovali. Žalovaný sa pri uzatváraní úverovej zmluvy zameril len na zistenie príjmových pomerov žalobkyne a jej schopnosť splácať úver vôbec neskúmal. Súd má za to, že cieľom žalovaného bolo bez akýchkoľvek pochybností dosiahnutie zisku bez ohľadu na to, že žalobkyňa vzhľadom na svoju vysokú zadlženosť viacerými úvermi nebola objektívne schopná takto vzniknutý dlh uhradiť, jej celková výška výdavkov vrátane splátok predchádzajúcich úverov presahovala výšku jej príjmu. Preto súd dospel k záveru, že úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.

XXXXXXXXXXXX (zmluva č. 4) je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a to s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a žalobe aj v tejto časti vyhovel.

(12) Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

(13) Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná stane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(14) Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(15) O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa mala vo veci plný úspech, súd však žiadnej sporovej strane nepriznal nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že žalobkyňa si žiadne trovy konania neuplatnila a aj v samotnej žalobe žiadala žiadnej strane sporu trovy konania nepriznať.

(16) Súd vyhotovil rozhodnutie podľa § 223 ods. 3 Civilného sporového poriadku v predĺženej lehote.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).